

kunne se, at Fordelingen efter Medlems-tal fortrinsvis kommer de fattigere Sygekasser til gode eller rettere de Sygekasser, der ere paa Egne, hvor Medlemmerne ikke ere i Stand til at betale et saa stort Medlemsbidrag.“ Det samme kom frem gennem Venstres Betænkning i Landstinget. Man var ganske klar over, at det vilde være bedst for den fattigere Del af Befolkningen og for de fattigere Sygekasser, at Tilskuddet blev ydet i saa stort Maal som muligt i Forhold til Medlemstallet og ikke i Forhold til Kontingentet. Det endte med, at det Parti, som holdt derpaa, fik sin Villie, for saa vidt som man naaede frem til at yde et Tilskud af 2 Kr. pr. Medlem og $\frac{1}{5}$ af Medlemsbidraget. Forslagsstillerne have ment, at Erfaringerne have vist, at det vilde have været heldigere og retfærdigere, at man var gaaet endnu videre og havde givet endnu mere i Forhold til Medlemsantallet og mindre i Forhold til Kontingentet. Vi have derfor foreslaaet at sætte $2\frac{1}{2}$ Kr. pr. Medlem og $\frac{1}{7}$ af Medlemsbidraget. Saa vidt jeg har kunnet se, vil det i alt væsentligt holde sig indenfor den øjeblikkelige finansielle Ramme, saaledes at Staten ikke vil komme til at bidrage mere, end den har gjort ved den sidste Opgørelse.

Om den tredie Del af vore Ændringsforslag skal jeg fatte mig i stor Korthed; jeg udtalte mig jo ret udførligt derom ved Forelæggelsen. Jeg skal her blot nævne, at vi foreslaa forskellige praktiske Ændringer, som vi mene ere af Værdi, og som ogsaa praktiske Sygekassemand have haft deres Opmærksomhed rettet paa. Aldersgrænsen nedsættes fra 15 til 14 Aar. Det vil medføre, at mange unge Mennesker, der i den Alder komme ud at tjene paa Landet, allerede da kunne opnaa den Fordel at blive Sygekassemedlemmer og derved sikre sig imod at falde deres Forældre til Byrde paa en saadan Maade, at det endog kan drive dem i Armene paa Fattigvæsenet. Vi have endvidere foreslaaet, at i § 12 og andetsteds skulle Ordene: „for saa vidt de ere i Hjemmet“ udgaa. Vi have anset det for urigtigt, at Børn, der ere komne bort fra Hjemmet, ikke skulle kunne nyde Medlemsret paa Faderens eller Moderens Navn. Det vil nemlig mange Gange komme til at hvile haardt paa de allerfattigste, der skulle have deres Børn ud at tjene i en ganske ung Alder. Min ærede Sidemand til venstre, det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Valdemar Olsen), har gjort mig op-

mærksom paa, at det muligt her i København kunde faa en uheldig Virkning, at man satte Alderen til 14 Aar, saaledes at Børn ikke skulde kunne faa frit Sygehus, naar de vare i Hjemmet og vare over 14 Aar. Jeg skal give ham Ret i, at der er noget derom. Og hvis det kan godtgøres, at det kan have væsentlig Betydning for Sygekassemedlemmer, at denne Bestemmelse ændres i den Retning, det ærede Medlem ønsker, skal jeg gerne medvirke dertil.

Der er saa Spørgsmaalet om Plejebørn. Jeg skal her ikke komme nærmere ind paa det, det er noget, som enhver praktisk Sygekassemand ved, at det har en betydelig Interesse for Sygekassernes Medlemmer at faa skaffet Plejebørn den samme Ret som Medlemmernes egne Børn mod en lempelig Kontingentydelse. Vi have stræbt at lette Sygekasserne for den alt for store Byrde, der ligger i Børns uindskrænkede Ret til Sygehusbehandling. Vi have foreslaaet, at Børn skulle sidestilles med de voksne, og at de kun skulle behandles i alt i 60 Uger i 3 paa hinanden følgende Regnskabsaar. Jeg tror, det er noget, Sygekasserne ville sætte Pris paa. (Afbrydelse). Der er et æret Medlem, som siger, at det ikke er i Medlemmernes Interesse, men man maa dog haabe, at i Sygekasser, der styres ved Selvstyre, falde i Virkeligheden Kassens og Medlemmernes Interesser nogenlunde sammen. Og jeg gaar ogsaa ud fra, at disse Børn ikke ville blive hjælpeløse for det, thi Kommunerne have jo Pligt til at yde Hjælp i lige saa lang Tid som Sygekasserne, og vi vide ogsaa, at Indenrigsministeren omgaas med Planer om Hjælp til kronisk syge. Jeg kunde tænke mig, at man ad den Vej søgte at hjælpe de Børn, som ere syge i Aarevis, i 7—10—15 Aar, og derfor ikke egne sig til at hjælpes af de Sygekasser, der have den almindelige Sygepleje til Opgave.

Jeg vil tillade mig at gøre opmærksom paa en Trykfejl, som jeg nødig vilde have skulde vække Betænkelse hos ærede Medlemmer. Det er i Ændringsforslaget til § 21. Der er efter Ordet „Forlangende“ udfaldet Ordet „derhos“. Endvidere staar der, hvor der skal staa § 2: § 21.

Under Behandlingen af Socialdemokraternes Forslag om offentlig Sygepleje fik jeg af Indenrigsministeren Oplysning om, at han ogsaa paatænkte en Revision af Sygekasseloven. Jeg ved ikke, hvornaar den kan ventes, men jeg vil haabe, at den